

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 25 af
12. december 2005 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L
14 – bilag 24).**

Spørgsmål nr. 25:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 11. december 2005 fra Kurt Kløve Sørensen, jf. L 14 – bilg 24.

December 2005

J.nr: 20050008061/201-0011

Svar:

I henvendelsen anfører Kurt Kløve Sørensen bl.a.:

1. At det i dag ubetinget er arbejdsgiveren, der har såvel det objektive som det subjektive ansvar.
2. At forslaget kun kan ses som en ansvarsfraskrivelse, som vil give arbejdsgiverens lovpligtigeforsikringsselskab anledning til at undlade udbetaling af erstatning til tilskadekomne.
3. At der altid har været enighed om, at tilskadekomne har fået straf nok alene ved deres tilskadekomst.
4. At der kun kan være et økonomisk motiv for, at arbejdsgivere ønsker det objektive ansvar fjernet.

Ad 1) Det er rigtigt, at arbejdsgiveren både kan straffes for egne overtrædelser af arbejdsmiljøloven og overtrædelser begået af en eller flere personer, der er knyttet til virksomheden.

Ansatte kan allerede i dag straffes for egne overtrædelser af arbejdsmiljølovgivningen. Ansatte har nemlig en strafbelagt pligt til at medvirke til, at arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige. Ca. 30 ansatte straffes hvert år med bøde for overtrædelse af arbejdsmiljøloven.

Ad 2) Jeg vil endnu engang gerne slå fast, at ændringerne indeholdt i lovforslaget ikke fjerner arbejdsgiveres overordnede ansvar for, at forholdene på arbejdspladserne er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

Der er alene tale om, at arbejdsgivere, som har opfyldt alle deres pligter efter arbejdsmiljøloven, ikke vil blive straffet, hvis det alene er en ansat, der er årsag til overtrædelsen af arbejdsmiljøloven. Arbejdsgiveren vil altså fortsat bære hovedansvaret efter arbejdsmiljølovgivningen.

Vedrørende de erstatningsmæssige betragtninger kan jeg henvise til svaret på spørgsmål nr. 9, der handler om, hvorvidt lovforslagets begrænsning af

arbejdsgiverens strafansvar får konsekvenser i forhold til arbejdsskadeloven og erstatningsansvarsloven.

I svaret oplyser Arbejdsskadestyrelsen bl.a. følgende: ”Lovforslaget vil derfor ikke få konsekvenser for mulighederne for at få arbejdsskadeerstatning.”.

Videre oplyser Justitsministeriet bl.a. følgende: ”Indførelsen af en begrænsning af arbejdsgiverens strafansvar i visse situationer (den ny § 83, stk. 3) vil ikke ændre på mulighederne for at få erstatning [efter erstatningsansvarsloven] i forhold til i dag.”.

Ad 3) Ansatte eller arbejdsgivere, der er kommet til skade i forbindelse med overtrædelsen – eller hvis nærtstående er kommet til skade – straffes efter gældende praksis ikke.

Dette vil heller ikke være tilfældet, hvis forslaget vedtages.

Ad 4) Jeg vil godt afvise, at de foreslåede ændringer af straffereglerne i arbejdsmiljøloven er økonomisk begrundet.

Det primære formål med de nye regler er at sikre, at arbejdsgivere, der har gjort alt for at sikre et sikkert og sundt arbejdsmiljø - i modsætning til i dag - ikke skal straffes, hvis de ansatte alligevel overtræder reglerne og ser stort på sikkerheden. Forslaget handler om retssikkerhed, og om at det skal være forudsigeligt og gennemskueligt, hvornår en arbejdsgiver straffes.

De nye regler vil kunne motivere arbejdsgivere til at opfylde deres arbejdsmiljøforpligtigelser, fordi de kan undgå at blive straffet for ansattes overtrædelser.

Hensigten med forslaget er også, at de ansatte i højere grad bliver mere bevidste om deres del af ansvaret for et godt arbejdsmiljø. Det er vigtigt, at også ansatte er mere opmærksomme på, at arbejdsmiljøreglerne bliver overholdt, hvor de selv arbejder.

Ændringen af reglerne kan i endnu højere grad være med til at motivere både arbejdsgivere og ansatte til at have fokus på arbejdsmiljøarbejdet, så arbejdsmiljøforholdene på arbejdspladserne bliver forbedret.